

คู่มือ

กฎหมายสิทธิประโยชน์ ของผู้สูงอายุ

เผยแพร่ โดย กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
เทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

คำนำ

ประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างถาวร จากนโยบายประชากรและการวางแผนครอบครัวที่ประสบความสำเร็จในอดีต รวมถึงความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงปี 2573 คนไทยเกือบ 1 ใน 4 จะเป็นประชากรผู้สูงอายุ และผู้สูงอายุจะมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตที่เหมาะสมกับช่วงวัยและสุขภาพมากขึ้น ทั้งในด้านที่อยู่อาศัย การบริการด้านสุขภาพและการดูแล การประกันสุขภาพ ประกันชีวิต ตลอดจนการออมเพื่อคุณภาพชีวิตในช่วงชราภาพ ฯลฯ จากข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผู้สูงอายุมีความต้องการและมีความจำเป็นในการได้รับสิทธิและสวัสดิการทางสังคมตามกฎหมายจากรัฐหรือจากภาคส่วนอื่นๆ เพื่อต้องการให้ตนเองมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและมีศักดิ์ศรี

สารบัญ

แนวคิดและความเป็นมาเกี่ยวกับสิทธิผู้สูงอายุ	1
หลักการในการเคารพสิทธิของผู้สูงอายุของ UN	1
แนวคิดและความเป็นมาเกี่ยวกับสิทธิผู้สูงอายุในประเทศไทย	4
กฎหมายและสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุ	6
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540	6
พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	6
สิทธิผู้สูงอายุ 16 ข้อ ตามมาตรา 11	7

แนวคิดและความเป็นมาเกี่ยวกับสิทธิผู้สูงอายุ

ในปี ค.ศ. 1999 องค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้เป็นปีผู้สูงอายุสากล (International Year of Older persons 1999) และได้ประกาศหลักการในการเคารพสิทธิผู้สูงอายุ และที่สำคัญในบทนำของหลักการดังกล่าว (Preamble) ยังกล่าวถึงการเคารพสิทธิผู้สูงอายุในฐานะสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ในศักดิ์ศรีและในคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ ดังนี้

หลักการในการเคารพสิทธิของผู้สูงอายุ ตามที่ได้ประกาศใน **United Nations principles for Older persons** มีดังนี้

1. ผู้สูงอายุควรจะได้รับอาหาร น้ำ ที่พักอาศัย เครื่องนุ่งห่ม และการดูแลสุขภาพอย่างเพียงพอ โดยผ่านกระบวนการในด้านงบประมาณ ครอบครัว ความช่วยเหลือจากชุมชน และการช่วยเหลือตัวเอง
2. ผู้สูงอายุควรจะได้มีโอกาสที่จะทำงานเพื่อหารายได้เพิ่มเติมมาใช้จ่าย
3. ผู้สูงอายุควรจะได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเมื่ออยู่ในกลุ่มหรือออกจากกลุ่มของผู้ใช้แรงงาน

4. ผู้สูงอายุควรจะได้รับการศึกษาและฝึกอบรมที่เหมาะสม
5. ผู้สูงอายุควรมีสิทธิที่จะได้พักอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับบุคลิกภาพ
6. ผู้สูงอายุควรมีสิทธิพักอาศัยอยู่ในบ้านนานเท่าที่สามารถทำได้
7. ผู้สูงอายุควรจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม รวมทั้งกำหนดนโยบายซึ่งมีผลโดยตรงต่อความเป็นอยู่อันดี และแลกเปลี่ยนความรู้ตลอดจนประสบการณ์กับบุคคลวัยอื่นๆ
8. ผู้สูงอายุควรได้รับสิทธิในการแสวงหาและพัฒนาโอกาสที่จะให้บริการแก่ชุมชน และอาสาสมัครทำงานในตำแหน่งที่เหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถของแต่ละคน
9. ผู้สูงอายุควรมีสิทธิก่อตั้งขบวนการหรือสมาคมเพื่อผู้สูงอายุด้วยกันเอง
10. ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับประโยชน์จากครอบครัวและชุมชนในการอุปการะเลี้ยงดูและการปกป้องคุ้มครอง
11. ผู้สูงอายุควรมีสิทธิได้รับการดูแลสุขภาพอนามัย เพื่อให้สามารถดำรงสภาวะทางร่างกายและจิตใจและอารมณ์อย่างดี รวมทั้งการป้องกันโรคต่างๆ

12. ผู้สูงอายุควรมีสิทธิได้รับการบริการทางสังคมและกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการครองชีพ และการอุปการะเลี้ยงดู

13. ผู้สูงอายุควรมีสิทธิได้รับประโยชน์จากการเลี้ยงดูในสถานสงเคราะห์ในการคุ้มครอง ป้องกัน การฟื้นฟูสุขภาพ การส่งเสริมทางด้านสังคมและจิตใจในสภาพแวดล้อมที่มั่นคง

14. ผู้สูงอายุควรได้รับสิทธิมนุษยชนทั้งปวง รวมทั้งเสรีภาพพื้นฐานในการดำรงชีวิต การดูแลเอาใจใส่และการปฏิบัติด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การเคารพในเกียรติศักดิ์ ความเชื่อถือ ความต้องการและความเป็นส่วนตัว รวมทั้งสิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลรักษาและคุณภาพชีวิต

15. ผู้สูงอายุควรมีสิทธิแสวงหาโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างสมบูรณ์

16. ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับประโยชน์จากปัจจัยทางการศึกษา วัฒนธรรม ศาสนา และนันทนาการของสังคมอย่างเหมาะสม

17. ผู้สูงอายุควรมีสิทธิดำรงชีวิตอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี มีความมั่นคงปลอดภัย และปลอดภัยจากการทำร้ายทางด้านร่างกายและจิตใจ

18. ผู้สูงอายุควรได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมโดยไม่คำนึงถึงวัย เพศ เชื้อชาติ ภูมิลำเนา ความพิการ หรือสถานะอื่นๆ รวมทั้งสถานะทางเศรษฐกิจ

แนวคิดและความเป็นมาเกี่ยวกับสิทธิผู้สูงอายุในประเทศไทย

การเคารพในสิทธิของผู้สูงอายุในประเทศไทย ขึ้นอยู่กับหลักวัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณกาลที่สังคมไทยเห็นว่าผู้สูงอายุเป็นผู้ที่สมควรได้รับการเคารพกราบไหว้จากลูกหลาน สิทธิของผู้สูงอายุในการที่จะได้รับการเคารพ การอุปการะเลี้ยงดู จึงเกิดขึ้นตามประเพณีไทยและค่านิยมของสังคมไทย จารีตประเพณีไทย เนื่องจากลักษณะของครอบครัวไทยเป็นครอบครัวขยาย ผู้สูงอายุจึงเปรียบเสมือนร่มโพธิ์ร่มไทรของลูกหลานเสมอมา แนวความคิดเกี่ยวกับสิทธิของผู้สูงอายุที่ได้รับการรับรองในลักษณะของตัวบทกฎหมาย โดยอยู่บนหลักพื้นฐานของวัฒนธรรม จารีตประเพณีของไทยมี ดังนี้

1. สิทธิในการรับมรดก ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 ว่าด้วยการรับมรดกจากเจ้ามรดกของทายาทโดยธรรม โดยให้สิทธิแก่ผู้สูงอายุมีสิทธิรับมรดกในลำดับที่ 2 ได้แก่ บิดา มารดา ในลำดับที่ 5 ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย และในลำดับที่ 6 ได้แก่ ลุง ป้า น้า อา

2. สิทธิได้รับการคืนทรัพย์สินในเหตุเนรคุณ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ว่าด้วยเอกเทศสัญญา โดยสิทธิ

ดังกล่าวให้ความคุ้มครองแก่ผู้สูงอายุที่ยกทรัพย์สินให้บุตรหลาน แต่ภายหลังผู้รับได้ประทุษร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงหรือหมิ่นประมาท หรือ ไม่เลี้ยงดูผู้สูงอายุมิสิทธิเรียกร้องเอาทรัพย์สินที่เคยให้กลับคืนได้

3. สิทธิที่จะได้รับการเลี้ยงดูจากบุตร ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า “บุตรจำต้องอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา” สิทธิในกรณีนี้แสดงให้เห็นถึงจารีตประเพณีของไทยแต่ดั้งเดิม ที่บุตรต้องเคารพบูชาบิดา มารดาและแสดงความกตัญญูสนองตอบในกรณีที่บิดามารดาแก่ชรา บุตรจะต้องมีหน้าที่ให้ความอุปการะเลี้ยงดู

4. สิทธิที่จะไม่ถูกฟ้องในคดีแพ่งและคดีอาญาจากบุตร ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า “ผู้ใดจะฟ้องบุพการีของตนเป็นคดีแพ่งและคดีอาญามีได้ แต่เมื่อผู้นั้นหรือญาติสนิทร้องขอ อัยการจะยกคดีขึ้นว่ากล่าวก็ได้” เป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติขึ้นเพื่อคุ้มครองสิทธิให้แก่ผู้สูงอายุที่จะไม่ถูกลูกหลานฟ้องร้อง ไม่ว่าจะเป็คดีแพ่งหรือคดีอาญา เรียกคดีประเภทนี้ว่า “คดีอุทลุม” แต่ถ้าจะต้องฟ้องร้อง โดยหลีกเลี่ยงไม่ได้ต้องให้พนักงานอัยการเป็นผู้ดำเนินคดีให้แทน

5. สิทธิจะไม่ถูกทอดทิ้ง ตามประมวลกฎหมายอาญา บัญญัติว่า “ผู้ใดมีหน้าที่ตามกฎหมาย หรือตามสัญญาต้องดูแลผู้ซึ่งพึ่งตนเองมิได้ เพราะอายุ ความเจ็บป่วย ภาวะพิการ หรือจิตพิการ ทอดทิ้งผู้ซึ่งพึ่งตนเองมิได้นั้นเสียโดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต...” บทบัญญัติดังกล่าวนี้เป็นการรับรองถึงสิทธิของผู้สูงอายุในประเทศไทย ที่จะไม่ถูกทอดทิ้ง ทั้งได้มีบทกำหนดโทษแก่ผู้ทอดทิ้งไว้ด้วย

กฎหมายและสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540

มาตรา 54 ได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิผู้สูงอายุให้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ เพื่อให้ได้กฎหมายที่ครอบคลุมทุกด้านสำหรับผู้สูงอายุและเพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนต่อสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ขึ้น และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเป็นพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 และพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ซึ่งเป็นการให้บุคคล

ที่มีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทยให้มีสิทธิได้รับการ
คุ้มครอง ส่งเสริม สนับสนุนในด้านต่างๆ ตามมาตรา 11 ดังนี้

(1) ด้านการแพทย์และสาธารณสุข

ผู้สูงอายุได้รับการจัดช่องทางพิเศษเฉพาะเพื่อให้ผู้สูงอายุ
ได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว

(2) ด้านการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร

ผู้สูงอายุได้รับการจัดศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน และให้มี
หลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ถึง
ชั้นอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระบบ นอกระบบ และตาม
อัธยาศัย และมีรายการต่างๆ เพื่อผู้สูงอายุ

(3) ด้านการประกอบอาชีพ ฝึกอาชีพที่เหมาะสม

ผู้สูงอายุได้รับข้อมูล คำปรึกษา ข่าวสารตลาดแรงงาน การ
จัดหางาน รับสมัครงาน บริการข้อมูลทางอาชีพ ตำแหน่งว่างงาน
การอบรม และฝึกอาชีพ โดยมีศูนย์การข้อมูลทางอาชีพ และ
ตำแหน่งงานสำหรับผู้สูงอายุเป็นการเฉพาะ ที่สำนักงานจัดหางาน
ทุกแห่ง

**(4) ด้านการพัฒนาตนเอง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทาง
สังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่าย/ชุมชน**

ผู้สูงอายุได้รับการส่งเสริม และสนับสนุน หรือชมรมผู้สูงอายุ ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมภายในชุมชน และ/หรือระหว่างชุมชน และส่งเสริมการใช้ศักยภาพผู้สูงอายุ โดยเพิ่มการจัดกิจกรรมทางกีฬา นันทนาการ และการถ่ายทอดภูมิปัญญา

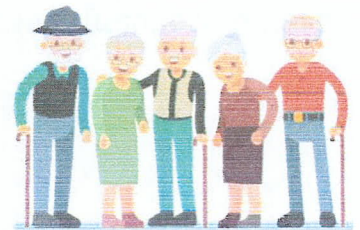
(5) ด้านการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการสาธารณะอื่น

ผู้สูงอายุได้รับการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม การดูแลช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ การบริการที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย การจัดหาพาหนะอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

(6) ด้านการลดหย่อนค่าโดยสาร และการอำนวยความสะดวกในการเดินทางการรถไฟแห่งประเทศไทย

ผู้สูงอายุได้รับการลดค่าโดยสารครึ่งราคาทุกชั้นทุกสาย (ไม่รวมค่าธรรมเนียม) ระหว่างเดือนมิถุนายน-กันยายน โดยไม่ต้องเข้าแถวรอซื้อตั๋ว มีที่นั่งรถปรับอากาศ พนักงานช่วยยกสัมภาระ

- แอร์พอร์ตเรลลิงค์ ผู้สูงอายุได้รับการลดค่าโดยสารให้ผู้สูงอายุครึ่งราคา โดยใช้บัตรผู้สูงอายุ (Senior card) และยกเว้นค่าโดยสารวันผู้สูงอายุแห่งชาติ 13 เมษายน ของทุกปี

- รถไฟฟ้าใต้ดิน (MRT) ผู้สูงอายุได้รับการลดค่าโดยสารครึ่งราคา ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับที่กำหนด และยกเว้นค่าโดยสารวันผู้สูงอายุแห่งชาติ 13 เมษายน ของทุกปี
- รถไฟฟ้า (BTS) ผู้สูงอายุได้รับสิทธิ์บริการที่สถานีหมอชิตสยาม อโศก อ่อนนุช และช่องนนทรี
- รถโดยสารประจำทาง ขสมก. ผู้สูงอายุได้รับการลดค่าโดยสารครึ่งราคา (ไม่รวมค่าธรรมเนียม) ตลอดวัน และยกเว้นค่าโดยสารในวันผู้สูงอายุแห่งชาติวันที่ 13 เมษายน ของทุกปี และจัดที่นั่งสำรองเป็นการเฉพาะ
- รถโดยสารบริษัทขนส่ง จำกัด (บขส.) ผู้สูงอายุได้รับการลดค่าโดยสารครึ่งราคา (ไม่รวมค่าธรรมเนียม) จัดที่นั่งพักผ่อน และห้องสุขา
- เครื่องบินการบินไทย ผู้สูงอายุได้รับการอำนวยความสะดวก สะดวกขึ้นเครื่องเป็นลำดับแรก
- ท่าอากาศยาน ผู้สูงอายุได้รับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ลิฟต์ โทรศัพท์ ทางลาด ห้องสุขา มุมพักผ่อน พื้นที่จอดรถรับ-ส่งผู้สูงอายุที่มาใช้บริการ และดำเนินการตามมาตรการกำหนดให้สายการบินถือปฏิบัติการให้ผู้โดยสารสูงอายุขึ้นเครื่องบินลำดับแรก

- เรือด่วนเจ้าพระยา เรือในคลองแสนแสบ และเรือข้ามฟาก ผู้สูงอายุได้รับการลดค่าโดยสารครึ่งราคาแก่ผู้สูงอายุที่ใช้บริการเรือโดยสารประจำทางในแม่น้ำเจ้าพระยา ได้แก่ เรือด่วนเจ้าพระยา (ยกเว้นเรือพิเศษธงเขียว และเรือทัวร์ธงฟ้า) เรือในคลองแสนแสบ และเรือข้ามฟาก

หมายเหตุ : ผู้สูงอายุต้องแจ้ง และแสดงบัตรประจำตัวประชาชนต่อเจ้าหน้าที่ก่อนซื้อตั๋วโดยสารบริการขนส่งสาธารณะ

(7) ด้านการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ

ผู้สูงอายุได้รับการยกเว้นค่าชมสถานที่ของรัฐ เช่น พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ อุทยานประวัติศาสตร์ สถานที่ท่องเที่ยวในความรับผิดชอบขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และองค์การสวนพฤกษศาสตร์ เป็นต้น

(8) ด้านการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรังแก หรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือถูกทอดทิ้ง

ผู้สูงอายุได้รับการให้คำแนะนำ ปรีกษา และให้ความช่วยเหลือ กรณีผู้สูงอายุที่ถูกรังแก แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และถูกทอดทิ้ง จะได้รับการช่วยเหลือตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม หรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือถูกทอดทิ้ง และการให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว

(9) การให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง ในทางคดี และในทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว

ผู้สูงอายุได้รับการให้คำแนะนำ ปรีกษา และให้ความช่วยเหลือ กรณีผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรม แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และถูกทอดทิ้ง จะได้รับการช่วยเหลือตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคุ้มครอง การส่งเสริม และสนับสนุนการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม หรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือถูกทอดทิ้ง และการให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว

(10) ด้านการช่วยเหลือด้านที่พักอาศัย อาหาร และ เครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง

ผู้สูงอายุได้รับในกรณีผู้สูงอายุที่เดือดร้อนจะได้รับการช่วยเหลือตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุน การจัดที่พักอาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่มให้ผู้สูงอายุตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง

(11) ด้านการช่วยเหลือเงินเบี้ยยังชีพ

ผู้สูงอายุซึ่งมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ สัญชาติไทย ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ได้จัดให้เป็นประจำ จะได้รับการช่วยเหลือเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนตลอดชีวิต โดยแบ่งตามช่วงอายุแบบขั้นบันได ดังนี้

- อายุ 60 – 69 ปี จะได้รับเดือนละ 600 บาท
- อายุ 70 – 79 ปี จะได้รับเดือนละ 700 บาท
- อายุ 80 – 89 ปี จะได้รับเดือนละ 800 บาท
- อายุ 90 ปีขึ้นไป จะได้รับเดือนละ 1,000 บาท

(12) การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี

คือการช่วยเหลือเป็นเงินในการจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณีรายละ 3,000 บาท โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. อายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

2. สัญชาติไทย

3. ผู้สูงอายุที่มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เว้นแต่ผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์บัตรสวัสดิการแห่งรัฐแต่ยังไม่มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐหรือยังไม่ได้ลงทะเบียน ให้ผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอ หรือกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค้การ บริหารส่วนตำบล หรือนายกเมืองพัทยา หรือประธานชุมชน เป็นผู้ ออกหนังสือรับรอง ตามแบบที่อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุกำหนด

(13) การจัดบริการสถานที่ท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการตามที่คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติประกาศ กำหนด

1. ด้านการท่องเที่ยว ผู้สูงอายุได้รับการจัดกิจกรรม โครงการสำหรับผู้สูงอายุ

2. ด้านกีฬาและนันทนาการ ผู้สูงอายุได้รับการบริการตรวจ สุขภาพ ทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย ใช้บริการในสนามกีฬา สวนสุขภาพ ลานกีฬาแอโรบิค สนามเปตอง ห้องออกกำลังกาย เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น การแข่งขันกีฬา การลีลาศ การรับสมัครเป็น สมาชิกชมรมสุขภาพลาสัย

(14) การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกด้าน พิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน หอจดหมายเหตุแห่งชาติ และการจัด

กิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ตามที่คณะกรรมการ ผู้สูงอายุแห่งชาติประกาศกำหนด

ผู้สูงอายุได้รับจัดบริการโดยตรงสำหรับผู้สูงอายุ เช่น ลิฟต์
พื้นเรียบ ราวบันได ทางลาด ราวจับในห้องน้ำ จัดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ จัดบริการรถเข็น

(15) ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้ และการลดหย่อนภาษี ให้แก่ผู้บริจาคทรัพย์สิน เงินให้แก่กองทุนผู้สูงอายุ

บุคคลที่ได้รับผู้เลี้ยงดูบิดามารดา ได้รับการลดหย่อนภาษี
เงินจำนวน 30,000 บาท ผู้บริจาคทรัพย์สิน เงินให้แก่กองทุน
ผู้สูงอายุ สามารถนำไปเสร็จไปลดหย่อนภาษีได้

(16) ด้านกองทุนผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุได้รับการให้กู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพรายบุคคล
และรายกลุ่มสำหรับผู้สูงอายุ โดยต้องชำระคืนเป็นรายงวด ภายใน
ระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี โดยไม่มีดอกเบี้ย

